

АНГЕЛ КАРАЛИЙЧЕВ
ПАТАРАН И ЦЪРВУЛАН

chitanka.info

Веднъж Хитър Петър погнал с тоягата си един заек. Заекът бягал към поляната и Хитър Петър хвърчал подире му. Гонитбата траяла цял ден. Най-сетне пред дългоухия бегач се изпречила река Вит. Без да мисли много, заекът се хвърлил да я прескочи. Но река Вит прескача ли се? Заекът паднал сред реката и се удавил. Хитър Петър спрял запъхтян на брега, посъвзел се и се почесал по врата.

— Брей — рекъл си той, — ама че дълъг път изминах! Замръкнах по чужди краища.

Тръгнал край брега, слязъл надолу и влязъл в едно село. Спрял пред вратнята на една хубава къща и си рекъл:

— Тук навярно живеят заможни хора.

Почукал. Показала се млада жена със запретнати ръкави.

— Какво дириш, чичо?

— Диря подслон за нощуване.

— Влез — поканила го жената, — у нас ще спиш.

Хитър Петър влязъл. Невестата му изнесла стол да седне пред къщи, додето се върне мъжът ѝ от нивата. Хитър Петър седнал. По едно време усетил миризма на варена птица. Надникнал да види какво готви невестата, и се ухилил: над огъня в една тенджерата къкрела голяма патка.

— Ех, че вечеря ще падне — рекъл си Хитър Петър и често-често обръщал очи към вратнята да види дали не си иде стопанинът.

В туй време невестата, която шътала край огъня, си помислила: „Този чужденец ми се вижда много гладен и морен. Ако му сложа напреде патката, ще я излапа, додето се усетим. Я да скрия тенджерата, та утре, като си замине, ще я изядем двама с мъжа ми“.

Дигнала сварената патка с тенджерата и я захлупила с една паница на полицата.

— Захлупи я с паничка, за да бъде топличка — си рекъл Хитър Петър и се облизал като котарак, когато види прясна риба.

Затрополяла кола. Дошъл си орачът. Разпрегнал воловете, влязъл вкъщи.

— Гостенин си имаме! — викнала жената.

— Да е жив — отвърнал мъжът, — хайде по-бърже слагай да ядем, че умирам от глад.

— Ох — въздъхнала жената, — ами като не съм готвила нищо!

— Давай каквото има!

Невестата сложила на трапезата малко сух хляб и три глави лук. Орачът, нали бил гладен и не знаел, че има варена патка, гълтал лакомо. Хитър Петър ронел трошици, колкото да залъже глада си, чакал домакинята да сложи патката и се чудел на ума ѝ: защо почва с лук и разваля хубавата вечеря!

Но ето че орачът се нахранил и рекъл:

— Благодаря ти, жено, и тая вечер се нахранихме!

— Ние май че те прегостихме — обърнала се домакинята към Хитър Петра, — какво да правим, когато дойде късно и аз нищо не сварих да приготвя.

Тогава Хитър Петър разбрал, че жената е скрила патката от него, и рекъл:

— Стига ми. Добра беше вечерята.

— Хайде сега да спим, че утре рано ще ставаме! — казал орачът и влязъл във вътрешната стаичка. Домакинята постлала една черга край огъня за Хитър Петър, рекла му „Лека нощ“ и се прибрала при мъжа си.

Хитър Петър туй чакал. Бърже измъкнал патката от тенджерата, излапал половината, скрил другата половина в торбата си, напил се със студена вода и легнал да спи. На другата сутрин станал рано, видял край огъня цървулите на орача, мушнал ги в тенджерата, похлупил ги с една паница и седнал до огъня да стегне своите. В туй време от вътре се показал и домакинят.

— Добро утро! — рекъл той. — Къде тъй рано, побратиме?

— Ще си ходя — отвърнал Хитър Петър, — дълъг път ме чака. Ловец съм, трябва да ударя нещо и да го отнеса на чедата си.

— Че какъв си ловец, кога нямаш пушка?

— Аз гоня зайци с тояга.

Орачът се усмихнал под мустак.

— Има ги всякакви — рекъл той. — Ами как живее народът по вас?

— Добре е сега. Ние си имаме един град — Тенджерград го казват. Додето този Тенджерград управляваше Пат Патаран, за някои беше добре, а за други зле — смесена работа. Но откак в Тенджерград се настани цар Цървулан — много добре стана за сиромасите и за гладните. Хайде прощавай!

Селянинът не разбрал какви са тия управници на Тенджерграда.

Щом излязъл, Хитър Петър кривнал из върбалака край Вит и се загубил.

Станала подир малко и домакинята. Като видяла, че гостенинът си е отишъл, бърже се затекла към полицата, отхлупила тенджерата и що да види — наместо сварената патка вътре се мъдрели мъжовите й цървули. Разказала всичко на мъжа си. Той чак сега разбрал приказката на гостенина за двамата управници на Тенджерграда и рекъл:

— Пада ти се! От гостенин ядене никога да не криеш.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.